

Dosarul nr. 2ra-1243/18

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (jud. S. Slobodzean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, G. Moscalciuc, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lidia Hamureac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Bucovăț și Consiliul orășenesc Bucovăț împotriva Lidiei Hamureac cu privire la obligarea demontării gardului, înlăturarea obstacolelor în posesia și folosința terenului,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 07 decembrie 2016 Primăria orașului Bucovăț și Consiliul orășenesc Bucovăț au depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Hamureac solicitând obligarea Lidiei Hamureac de a elibera terenul cu număr cadastral xxxxxx, amplasat pe str. xxxxxx, prin demontarea gardului, a plantațiilor perene și altor obiecte, de a nu crea obstacole în intrarea în posesie și folosirea de către autoritatea publică locală a terenului dat și de a permite reprezentanților organului cadastral și ai autorităților publice locale accesul la terenul în cauza în vederea stabilirii hotărului între terenul ce aparține pârâtei cu număr cadastral xxxxx și terenul proprietate publică cu număr cadastral xxxxx.

În motivarea acțiunii s-a invocat că în baza pct. 1 din Decizia Consiliului orășenesc Bucovăț nr.4/10.5 din 22 martie 2000 s-a decis transmiterea în folosința temporară Lidiei Hamureac a lotului de teren cu număr cadastral xxxxx, amplasat pe xxxxxx. Prin Decizia Consiliului orășenesc Bucovăț nr.4/2.4 din 18 iulie 2013, pârâta a fost obligată să elibereze terenul. Pe acest teren urmează a fi amenajat un teren de joc pentru copii.

Reclamanții au menționat că, pârâta, nefiind de acord cu decizia emisă, a contestat-o în instanța de judecată și prin hotărârea din 08 decembrie 2014 a Judecătoriei Strășeni, menținută prin decizia din 22 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 06 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, au indicat că, prin înștiințarea nr.50 din 16 iunie 2016, pârâta a fost somată ca în termen de 30 zile din data recepționării scrisorii să elibereze terenul

prin demontarea gardului, a plantațiilor perene și a altor obiecte, să nu creeze piedici în folosirea de către autoritatea publică locală a terenului respectiv și să permită reprezentanților Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni și ai autorităților publice locale accesul la terenul în cauză în vederea stabilirii hotarului între terenul ce aparține pârâtei cu număr cadastral xxxxx și terenul transmis acesteia în folosință temporară cu număr cadastral xxxxx. Prin răspunsul nr.34 din 15 iulie 2016, pârâta și-a exprimat dezacordul său.

Prin hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Strășeni s-a admis acțiunea și s-a obligat Lidia Hamureac să elibereze terenul cu număr cadastral xxxxx amplasat pe xxxxx, prin demontarea gardului, a plantațiilor perene și a altor obiecte, să nu creeze piedici în intrarea în posesia și folosirea de către autoritatea publică locală a terenului dat și să permită autorității publice locale accesul la terenul în cauză în vederea stabilirii hotarelor între terenul ce aparține Lidiei Hamureac cu număr cadastral 8002108210 și terenul proprietate publică cu număr cadastral xxxxxx, amplasat pe xxxxxx.

Prin decizia din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Lidia Hamureac și s-a menținut hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut că reclamantii sunt îndreptățiți de a solicita obligarea pârâtei să elibereze terenul prin demontarea gardului, a plantațiilor perene și a altor obiecte, să nu creeze piedici în folosirea de către autoritatea publică locală a terenului respectiv și să permită reprezentanților Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni și ai autorităților publice locale accesul la terenul în cauză în vederea stabilirii hotarului între terenul ce aparține pârâtei, cu număr cadastral xxxxx și terenul transmis acesteia în folosință temporară, cu număr cadastral xxxxx. Or, conform art. 23 pct.3) Cod funciar, dreptul asupra terenului se stinge în cazul retragerii terenului pentru nevoile statului și societății.

Mai mult, terenul a fost acordat pârâtei în folosință temporară și aceasta urmează a restitui terenul la cererea reclamantilor.

În acest sens, a conchis că este corectă concluzia primei instanțe privind admiterea acțiunii, obligând pârâta la demontarea gardului, a plantațiilor perene și a altor obiecte și înlăturarea obstacolelor în posesia și folosința terenului.

La 26 aprilie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.166), Lidia Hamureac a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru examinarea cauzei și nu a aplicat legea materială necesară, iar hotărârile judecătorești adoptate contravin legislației în vigoare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 ianuarie 2018, iar Lidia Hamureac a declarat recurs la 26 aprilie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.166).

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 26 februarie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.151), însă lipsește dovadă despre recepționarea acesteia de către recurentă. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lidia Hamureac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Hamureac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurent cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Lidia Hamureac.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Hamureac împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic